

Nr 133

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 och 2 §§ lagen den 31 mars 1955 (nr 183) om bankrörelse; given Stockholms slott den 1 april 1960.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 och 2 §§ lagen den 31 mars 1955 (nr 183) om bankrörelse.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås vissa ändringar i banklagen, varigenom generalpoststyrelsen får rätt att använda namnet postbanken såsom gemensam beteckning för postsparbanks- och postgirorörelsen.

Förslag

till

lag angående ändrad lydelse av 1 och 2 §§ lagen den 31 mars 1955 (nr 183)
om bankrörelse

Härigenom förordnas, att 1 och 2 §§ lagen den 31 mars 1955 om bankrörelse skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

1 §.

Bankrörelse må, — — — tillstånd (oktroj).

Med bankrörelse — — — allmänligen begagnas.

Angående *postsparbanken* och postgirorörelsen samt sparbank, centralkassa för jordbrukskredit och järnkontoret är särskilt stadgat.

2 §.

Ej må annan än riksbanken, bankaktiebolag, *postsparbanken*, sparbank och Sveriges allmänna hypoteksbank i sin firma eller eljest vid beteckning av affärsrörelsen använda ordet bank. Beträffande användningen av ordet bank i registrerad understödsförenings firma är särskilt stadgat.

(Föreslagen lydelse)

1 §.

Bankrörelse må, — — — tillstånd (oktroj).

Med bankrörelse — — — allmänligen begagnas.

Angående *postbanken med postsparbanks-* och postgirorörelsen, sparbank, centralkassa för jordbrukskredit och järnkontoret är särskilt stadgat.

2 §.

Ej må annan än riksbanken, bankaktiebolag, *postbanken*, sparbank och Sveriges allmänna hypoteksbank i sin firma eller eljest vid beteckning av affärsrörelsen använda ordet bank. Beträffande användningen av ordet bank i registrerad understödsförenings firma är särskilt stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1960.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
11 mars 1960.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GELJERSTAM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om rätt för *generalpoststyrelsen* att i sin bankverksamhet använda namnet *postbanken* samt anför därvid följande.

Inledning

I 1 § lagen den 31 mars 1955 (nr 183) om bankrörelse anges vad som förstås med sådan rörelse. Det heter i paragrafens andra stycke att bankrörelse är sådan verksamhet i vilken ingår inlåning från allmänheten på räkning som av bank allmänligen begagnas. Kretsen av de subjekt som äger bedriva bankrörelse av angivet slag är bestämd i paragrafens första och tredje stycken. I första stycket utsäges att bankrörelse, förutom av riksbanken, må utövas endast av bankaktiebolag som därtill erhållit Konungens tillstånd. Tredje stycket av paragrafen hänvisar till vad som är särskilt stadgat angående postsparbanken och postgirorörelsen samt sparbank, centralkassa för jordbrukskredit och järnkontoret. De författningar som åsyftas med hänvisningen är, såvitt i förevarande sammanhang är av intresse, förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken, förordningen den 11 juli 1924 (nr 378) angående postgirorörelse samt reglementet den 12 december 1958 (nr 600) angående förvaltningen av medel, som innestå i postsparbanken och på postgiro.

Enligt föreskrift i 2 § banklagen får ej annan än riksbanken, bankaktiebolag, postsparbanken, sparbank och Sveriges allmänna hypoteksbank i sin firma eller eljest vid beteckning av affärsrörelsen använda ordet bank. I paragrafen hänvisas vidare till att beträffande användningen av ordet bank i registrerad understödsförenings firma är särskilt stadgat.

I skrivelse den 3 februari 1960 har *generalpoststyrelsen* på anförda skäl hemställt om sådan ändring av banklagen att *generalpoststyrelsen* som gemensam beteckning för de nuvarande postsparbanks- och postgirorörelserna kan använda namnet *postbanken*.

Över framställningen har, efter remiss, *yltranden* avgivits av fullmäk-

tige i riksbanken, bank- och fondinspektionen, sparbanksinspektionen, Svenska bankföreningen och Svenska sparbanksföreningen. De tre förstnämnda remissinstanserna har biträtt generalpoststyrelsens framställning. De båda föreningarna har däremot icke ansett sig kunna tillstyrka framställningen.

Generalpoststyrelsens framställning

Postsparbanken började sin verksamhet den 1 januari 1884 och lydde fram till 1912 under generalpoststyrelsen. Från sistnämnda år till år 1923 fungerade banken — fortfarande under namn av postsparbanken — som en fristående statsinstitution. Från och med år 1923 införlivades postsparbanken åter med postverket. Samtidigt tillskapades generalpoststyrelsens femte byrå, som fick till huvudsakligt arbetsområde att handlägga ärenden rörande postsparbankens administration och medelsförvaltning samt ombesörja den centrala kontobokföringen.

Postgirot infördes år 1925. Därvid bestämdes att såväl den centrala ledningen av girots verksamhet som bokföringen på girots konton skulle anförtros åt generalpoststyrelsens femte byrå.

Från och med år 1934, då statens intressekontor upprättades och anknöts till postgirokontoret, kom jämväl intressekontoret att tillhöra arbetsområdet för femte byrån.

Enligt vad generalpoststyrelsen i sin framställning den 3 februari 1960 anför fick styrelsens femte byrå redan från början sin särskilda prägel genom postsparbankens och postgirokontorets bankmässiga verksamhet.

Generalpoststyrelsen fortsätter.

Genom beslut av generalpoststyrelsen bestämdes, att styrelsens femte byrå fr. o. m. den 1 juli 1936 skulle benämnas generalpoststyrelsens bankavdelning. Då hade särskilt postgirorörelsen utvecklats mycket snabbt. Sålunda fanns vid 1935 års utgång omkring 80 000 postgirokonton. Den sammanlagda kontobehållningen utgjorde under år 1935 i medeltal 105 millioner kronor. Men även postsparbanken hade från omorganisationen år 1923 ökat verksamheten högst betydligt. Vid årsskiftet 1935—1936 fanns nära 2 millioner postsparbankskonton med en insättarbehållning av i runt tal 500 millioner kronor.

Under de följande åren har denna utveckling av postsparbankens och postgirots rörelse oavbrutet fortsatt. Vid årsskiftet 1959—1960 hade sålunda postsparbanken ungefär 5 millioner konton med en insättarbehållning av omkring 4,2 milliarder kronor. Antalet postgirokonton uppgick till något över 400 000 med en total behållning under år 1959 av i medeltal 2,4 milliarder kronor.

Genom den ökning som ägt rum i postsparbankens och postgirots rörelser har dessa penninginstitut, anför generalpoststyrelsen vidare, kommit att spela en alltmer framträdande roll inom det ekonomiska livet. Verksamheten omspannar hela landet och berör nära flertalet områden av den offentliga förvaltningen och näringslivet. Den anlitas också i en eller annan form av nära nog landets samtliga invånare. Vid den omfattande in- och

utlåning samt betalningsförmedling, som sålunda bedrivs av postsparbanken och postgirot, uppträder bankavdelningen utåt under benämningen postsparbanken, där denna rörelsegren avses, samt under beteckningen postgirokontoret i fråga om postgiroärenden. I betydande utsträckning är emellertid, enligt vad styrelsen vidare upplyser, denna distinktion — särskilt när det gäller utlåningssidan — icke möjlig att upprätthålla. När avdelningen i sådana fall utåt uppträder som en enhet, sker detta under beteckningen generalpoststyrelsens bankavdelning.

Med hänsyn till den omfattning postsparbankens och postgirots rörelse numera erhållit kan den gemensamma beteckningen generalpoststyrelsens bankavdelning enligt styrelsens uppfattning icke längre anses utgöra ett adekvat uttryck för verksamheten. Benämningen har också i praktiken visat sig föga lämplig som gemensamt firmanamn för postsparbanken och postgirokontoret. Den har icke heller — oaktat den varit i bruk i över 23 år — förmått vinna någon större utbredning bland postsparbankens och postgirots kunder. Enligt styrelsens uppfattning är det av väsentlig betydelse, att verksamheten utåt kan bedrivas under en med hänsyn till rörelsens omfattning mera karakteristisk gemensam benämning. Önskvärt är vidare att denna är kortare än den nuvarande, vilket skulle göra den mera praktiskt användbar.

Generalpoststyrelsen fortsätter.

Ovan berörda olägenheter ha medfört, att en namnändring av generalpoststyrelsens bankavdelning länge varit aktuell. Under senare tid har denna fråga ytterligare aktualiserats genom att en ny instruktion för generalpoststyrelsen inom kort skall utfärdas. I denna skall nämligen — till skillnad mot vad tidigare varit fallet — intagas namnen på styrelsens olika avdelningar och byråer. Styrelsen har därvid funnit lämpligt, att den ifrågasatta namnändringen av bankavdelningen vidtages i så nära anslutning som möjligt till utfärdandet av den nya instruktionen. Vid övervägande av olika namnförslag har styrelsen såsom lämplig benämning för bankavdelningen stannat för namnet »postbanken».

Enligt 2 § lagen den 31 mars 1955 om bankrörelse må emellertid ej annan än riksbanken, bankaktiebolag, postsparbanken, sparbank och Sveriges allmänna hypoteksbank i sin firma eller eljest vid beteckning av affärsrörelsen använda ordet bank. På grund härav synes den ifrågasatta nya benämningen på bankavdelningen icke kunna införas utan att ovannämnda lagrum i erforderlig mån ändras.

Generalpoststyrelsen har för avsikt att i anslutning till namnändringen av bankavdelningen till Kungl. Maj:t inge förslag om dels ändring av tjänstebenämningen »Postsparbankschefen» dels vissa följdändringar i instruktionen för generalpoststyrelsen. Den nya tjänstebenämningen på postsparbankschefen bör i förekommande fall införas i den personalstat för postverket, som riksdagen fastställer att gälla fr. o. m. den 1 juli 1960.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer generalpoststyrelsen att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen att 2 § banklagen — med giltighet från och med den 1 juli 1960 — skall erhålla på det sättet ändrad lydelse att ordet »postsparbanken» ersättes med orden »postbanken med postsparbanken och postgirorörelsen».

Yttrandena

Fullmäktige i riksbanken och sparbanksinspektionen uttalar, att de intet har att erinra mot bifall till generalpoststyrelsens framställning.

Bank- och fondinspektionen förklarar sig ingenting ha att erinra mot att generalpoststyrelsens bankavdelning i fortsättningen får det enklare och kortare namnet postbanken. Härav föranledda ändringar i banklagen bör emellertid enligt inspektionens mening icke göras förrän den nya instruktionen för generalpoststyrelsen utfärdats och det nya namnet därigenom definitivt fastställts. Inspektionen erinrar om att i 1 § tredje stycket banklagen hänvisas till särskilda stadganden och att därvid beträffande postsparbanken och postgirot åsyftas de inledningsvis nämnda båda förordningarna och reglementet. Enligt inspektionens mening bör lämpligen det nya namnet postbanken inflyta i det nyssnämnda stadgandet i banklagen. Hänvisningen däri kan då även gälla den nya instruktionen för generalpoststyrelsen. Den av styrelsen föreslagna formuleringen »postbanken med postsparbanken och postgirot» synes böra användas. I 2 § banklagen är det enligt inspektionens mening tillräckligt att endast den kortare benämningen »postbanken» användes. Eftersom postsparbanken och postgirotkontoret är underavdelningar framgår ju, anför inspektionen, att även dessa, när de uppträder var för sig, har rätt att nyttja ordet bank.

Svenska bankföreningen hävdar, att ordet bank såväl i lagstiftningen som i det allmänna medvetandet vunnit burskap såsom benämning på kreditinstitut med sådan verksamhet och inriktning i övrigt som är karakteristisk för affärsbankerna. I den mån det är fråga om penninginrättningar av annan typ begagnas regelmässigt mera specialiserade beteckningar. I en del av dessa ingår visserligen ordet bank, men då såsom sammansättningsled i ett längre ord där prefixet ger en antydning om verksamhetens art, t. ex. sparbank och hypoteksbank. Någon motsvarande typbeskrivande funktion kan ordet »postbanken» enligt bankföreningens mening icke fylla, och det skulle därför vara ägnat att väcka föreställningar om en affärsbank. Av gällande föreskrifter framgår emellertid, anför bankföreningen vidare, att varken postsparbanken eller postgirot avsetts skola driva affärsbanksrörelse. Postsparbanken skall vara en sparbank, och postgirots primära uppgift är icke kreditgivning utan betalningsförmedling. Att för dessa båda inrättningar använda beteckningen postbanken skulle därför närmast verka vilseledande och stå i strid med de traditionella principerna i fråga om benämningen av olika slags penninginstitut. Bankföreningen vill också framhålla, att det från såväl firmarättsliga som praktiska synpunkter förefaller föga tillfredsställande att — såsom generalpoststyrelsen tydligt tänkt sig — låta postsparbanken respektive postgirot uppträda än under sitt nuvarande namn och än under den nya benämningen. På grund av vad sålunda anförts finner sig bankföreningen icke kunna tillstyrka generalpoststyrelsens framställning.

Sparbanksföreningen känner sig inte övertygad om att postbanken är ett bättre, mera praktiskt och användbarare namn än generalpoststyrelsens

bankavdelning. Såvitt föreningen förstår kommer verksamheten, om det nya namnet slår igenom, att bedrivas under tre olika namn: postbanken, postsparbanken och postgirokontoret. Att så kan komma att bli fallet framgår enligt sparbanksföreningens mening redan av formuleringen »postbanken med postsparbanken och postgirorelsen». Någon ändring av 2 § sparbankslagen, där postsparbanken nämnes, är ej heller ifrågasatt av generalpoststyrelsen, framhåller sparbanksföreningen. Föreningen kan inte finna annat än att tre namn för ifrågavarande verksamhetsområde är i mesta laget. När generalpoststyrelsen skriver om ett gemensamt firmanamn för de båda verksamhetsgrenarna, så antydes därmed också att vardera av de båda grenarna i själva verket kommer att arbeta med två namn, tydligen avsedda att användas efter läglighet. En sådan ordning synes sparbanksföreningen inte överensstämma med den för andra företag tillämpliga associationslagstiftningen och synes av praktiska skäl olämplig därför att den är ägnad att skapa oklarhet. Vad man, såvitt angår sparbanksväsendet, skulle åstadkomma är egentligen att ett organ med namnet postbanken, som skapar föreställningar om en affärsbank, får en underavdelning, postsparbanken, som ju är avsedd att vara en sparbank och som i lagstiftningen omnämns såsom ett särskilt organ. Generalpoststyrelsens framställning ger sparbanksföreningen anledning framhålla, att en sådan förändring i verksamheten, som namnförslaget synes antyda, bör föregås av en prövning av riksdagen av planerna på och samordningen med andra former av statlig bankverksamhet. Sparbanksföreningen är alltså, slutar yttrandet, tveksam om lämpligheten av att genomföra ifrågavarande förslag.

Departementschefen

Postsparbanken och postgirorelsen — vilkas verksamhet regleras av särskilda författningar — är inom generalpoststyrelsen sammanförda till en avdelning, benämnd bankavdelningen. Enligt 2 § banklagen har postsparbanken men icke postgirorelsen rätt att i sin firma eller eljest vid beteckning av affärsrörelsen använda ordet bank. I syfte att möjliggöra benämningen postbanken å den nuvarande bankavdelningen har generalpoststyrelsen anhållit om den ändringen av paragrafen att ordet bank får användas av »postbanken med postsparbanken och postgirorelsen».

Generalpoststyrelsens framställning har icke föranlett erinran annat än från Svenska bankföreningen och Svenska sparbanksföreningen. Föreningarna har anfört, att beteckningen postbanken står i strid med traditionella principer i fråga om benämning av olika slags penninginstitut, samt att ett bifall till framställningen skulle innebära att den nu ifrågavarande verksamheten kommer att kunna bedrivas under tre olika namn: postbanken postsparbanken och postgirol.

Enligt banklagen är ej alla de inrättningar, som får bedriva bankrörelse, berättigade att använda ordet bank. Utesluten från rätten härtill är sålunda, som nyss nämnts, bl. a. postgirorelsen. Inskränkningarna i friheten att använda ordet bank går tillbaka till äldre banklagstiftning och synes

närmast ha tillkommit för att förhindra att vissa penninginrättningar genom att använda benämningen bank erhöll ett oförrijänt förtroende från allmänhetens sida. Någon anledning att för postgiororörelsens vidkommande fortfarande upprätthålla detta historiskt betingade förbud torde icke föreligga. Från denna utgångspunkt synes hinder icke finnas mot att ordet postbanken användes för att beteckna postgiororörelsen. Att så icke heller är fallet med postverkets inlåningsrörelse, d. v. s. postsparbanken, följer av det tidigare sagda. De av generalpoststyrelsen anförda skälen för införandet av benämningen postbanken anser jag bärkraftiga. Styrelsens framställning har också tillstyrkts av fullmäktige i riksbanken samt bank- och sparbanksinspektionerna.

En författningsändring i enlighet med generalpoststyrelsens förslag innebär att — förutom enbart benämningen postbanken — även de nuvarande namnen postsparbanken och postgiororörelsen (postgirot) alltjämt skall kunna användas, i eller utan förening med ordet postbanken, för att beteckna den nu ifrågavarande verksamheten. När det gäller inlåningsrörelsen kan utan tvivel vissa betänkligheter anföras mot att här använda såväl postbanken som postsparbanken som benämningar. Enligt vad jag inhämtat avser emellertid generalpoststyrelsen att successivt, med den skyndsamt organiserade och andra förhållanden medger, avveckla beteckningen postsparbanken. Vid sådant förhållande anser jag att hinder icke bör föreligga att nu genomföra styrelsens förslag om ändring av 2 § banklagen, och jag tillstyrker sålunda bifall därtill. Någon ändring i fråga om verksamheten åsyftas inte härmed.

I samband med att benämningen postbanken införes i 2 § banklagen bör — såsom bank- och fondinspektionen förordat — hänvisningen i 1 § tredje stycket samma lag till vad som särskilt är stadgat utökas till att omfatta även postbanken. Detta förutsätter bl. a. att benämningen postbanken införes i instruktionen för generalpoststyrelsen. Enligt vad jag inhämtat avser chefen för kommunikationsdepartementet att anmäla härmed sammanhängande frågor.

Författningsändringarna bör träda i kraft den 1 juli 1960.

I enlighet med vad som anförts i det föregående har inom finansdepartementet upprättats ett förslag till *lag angående ändrad lydelse av 1 och 2 §§ lagen den 31 mars 1955 (nr 183) om bankrörelse*. Förslaget torde såsom *Bilaga* få fogas till statsrådsprotokollet i förevarande ärende.

Föredraganden hemställer härefter att lagrådets utlåtande över lagförslaget måtte för det i 87 § regeringsformen avsedda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Bo Jonas Sjölander

Förslag

till

**lag angående ändrad lydelse av 1 och 2 §§ lagen den 31 mars 1955
(nr 183) om bankrörelse**

Härigenom förordnas, att 1 och 2 §§ lagen den 31 mars 1955 om bankrörelse skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

*(Nuvarande lydelse)***1 §.**

Bankrörelse må, — — — tillstånd (oktroj).

Med bankrörelse — — — allmänligen begagnas.

Angående postsparbanken och postgirorörelsen samt sparbank, centralkassa för jordbrukskredit och järnkontoret är särskilt stadgat.

2 §.

Ej må annan än riksbanken, bankaktiebolag, postsparbanken, sparbank och Sveriges allmänna hypoteksbank i sin firma eller eljest vid beteckning av affärsrörelsen använda ordet bank. Beträffande användningen av ordet bank i registrerad understödsförenings firma är särskilt stadgat.

*(Föreslagen lydelse)***1 §.**

Bankrörelse må, — — — tillstånd (oktroj).

Med bankrörelse — — — allmänligen begagnas.

Angående *postbanken med* postsparbanken och postgirorörelsen, sparbank, centralkassa för jordbrukskredit och järnkontoret är särskilt stadgat.

2 §.

Ej må annan än riksbanken, bankaktiebolag, *postbanken med* postsparbanken och *postgirorörelsen*, sparbank och Sveriges allmänna hypoteksbank i sin firma eller eljest vid beteckning av affärsrörelsen använda ordet bank. Beträffande användningen av ordet bank i registrerad understödsförenings firma är särskilt stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1960.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 28 mars 1960.

Närvarande:

justitieråden BECKMAN,
E. SÖDERLUND,
TAMMELIN,
regeringsrådet NEVRELL.

Enligt lagrådet den 24 mars 1960 tillhandakommet utdrag av protokoll över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 11 mars 1960, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 och 2 §§ lagen den 31 mars 1955 (nr 183) om bankrörelse.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av hovrättsassessorn B. G. Holmquist.

Lagrådet yttrade:

Enligt vad som uppgivits i remissprotokollet har generalpoststyrelsens hemställan om sådan lagändring, att styrelsens bankavdelning kan givas benämningen »postbanken», föranletts endast av en önskan att erhålla en mera praktiskt användbar och med hänsyn till omfattningen av avdelningens verksamhet mera karaktäristisk beteckning. Någon ändring i fråga om själva verksamheten, som för närvarande omfattar postsparbanks- och postgironörelsen, åsyftas således icke. Det torde knappast behöva befaras, att ett införande av benämningen »postbanken» skulle medföra avsevärda olägenheter av praktisk eller ekonomisk natur vare sig för allmänheten eller för affärsbankerna. Någon anledning till erinran mot denna beteckning synes därför icke föreligga.

Däremot skulle det, såsom svenska bankföreningen och sparbanksföreningen framhållit, icke vara tillfredsställande utan tvärtom ägnat att skapa oklarhet, därest den nya benämningen i enlighet med förslaget utformades på sådant sätt att verksamheten kunde bedrivas under tre olika namn, nämligen postbanken, postsparbanken och postgironkontoret. Redan formuleringen »postbanken med postsparbanken och postgironörelsen» kan leda till den missuppfattningen att verksamheten omfattar, utom sparbanks- och postgironörelse, jämväl affärsbanksrörelse.

Vid nyss angivna förhållanden framstår det såsom synnerligen tveksamt, om tillräckliga skäl föreligga för den föreslagna ändringen. Finnes en så-

dan böra ske, synes i allt fall till förebyggande av missuppfattning i stället för beteckningen »postbanken med postsparbanken och postgirorörelsen» böra införas uttrycket »postbanken med postsparbanks- och postgirorörelsen». Därest dylik beteckning användes i 1 § tredje stycket, lär det vara tillräckligt att i 2 § gällande lag endast vidtaga den ändringen att ordet »postsparbanken» utbytes mot »postbanken». Den nu ifrågasatta ändringen bör så snart ske kan föranleda ändringar i 2 § lagen den 3 juni 1955 om sparbanker ävensom i andra författningar.

Ur protokollet:

Clas Amilon

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 1 april
1960.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, NORDLANDER.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter lagrådets den 28 mars 1960 avgivna utlåtande över det till lagrådet den 11 mars 1960 remitterade förslaget till *lag angående ändrad lydelse av 1 och 2 §§ lagen den 31 mars 1955 (nr 183) om bankrörelse* samt anför därvid följande.

Lagrådet har i sitt utlåtande förordat att — till förebyggande av missuppfattningen att generalpoststyrelsens bankverksamhet kommer att omfatta även affärsbanksrörelse — i 1 § tredje stycket banklagen bör införas uttrycket »postbanken med postsparbanks- och postgirorörelsen» i stället för den i remissprotokollet föreslagna beteckningen »postbanken med postsparbanken och postgirorörelsen». Enligt lagrådets mening är det med den av lagrådet sålunda förordade ändringen tillräckligt att i 2 § endast vidtaga den ändringen att ordet »postsparbanken» utbytes mot »postbanken».

Lagrådets hemställan beträffande 1 § finner jag böra beaktas. Den av lagrådet föreslagna lydelsen av 2 § avser, såsom framgår av utlåtandet, icke att generalpoststyrelsen skall vara förhindrad att under en övergångsperiod använda beteckningen postsparbanken. Jag anser mig därför även i denna del kunna godtaga den av lagrådet föreslagna lydelsen.

Lagförslaget har ändrats i enlighet med vad lagrådet förordat.

Föredraganden hemställer härefter att det sålunda ändrade förslaget måtte genom proposition framläggas för riksdagen.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Alice Magnusson